

Folketingets Retsudvalg

ERHVERVS MINISTEREN

19. december 2019

Besvarelse af spørgsmål 249 alm. del stillet af udvalget den 8. november 2019 efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

ERHVERVS MINISTERIET

Slotsholmsgade 10-12
DK - 1216 København K

Spørgsmål:

Vil ministeren kommentere henvendelse af 5. november 2015 vedr. reklamer for Kviklån og spil i Danmark, REU alm. del- bilag 75 (fortroligt), herunder specifikt forholde sig til, om de metoder, som inkassofirmaerne ifølge henvendelsen anvender, er lovlige?

Tlf. 33 92 33 50
Fax. 33 12 37 78
CVR-nr. 10092485
EAN nr. 5798000026001
em@em.dk
www.em.dk

Svar:

Jeg mener, at det er stærkt beklageligt, når socialt udsatte borgere kommer i uføre pga. kviklån. Det er min forhåbning og forventning, at vi snart indgår en politisk aftale om et opgør mod kviklån, som vi kan få sat en stopper for sager, som den beskrevne.

Vedr. delen af spørgsmålet, der handler om lovligheden af inkassofirmaerne, har jeg henvendt mig til justitsministeren, der har ressort på området. Han oplyser i den forbindelse følgende:

”Der er i inkassoloven fastsat regler om autorisation og udøvelse af inkassovirksomhed. Efter inkassolovens § 3 forudsætter udøvelsen af inkassovirksomhed autorisation. Disse sager behandles af Rigspolitiet. Justitsministeriet har derfor indhentet et bidrag fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det følger af inkassolovens § 9, at et inkassofirma skal udøve sin inkassovirksomhed i overensstemmelse med god inkassoskik, og at det er i strid med god inkassoskik at anvende metoder, der udsætter nogen for urimelig pression, skade eller ulempe. Et inkassofirma skal anvende den metode, der er mindst krænkende for skyldneren. Det indebærer bl.a., at inkassatoren i forbindelse med personlig henvendelse alene må give saglige oplysninger om følgerne af manglende betaling og ikke må virke truende. God inkassoskik er en retlig standard, der ændrer sig i takt med udviklingen i samfundet, og der skal derfor altid foretages en konkret vurdering i det enkelte tilfælde.

Det følger videre af inkassolovens § 12, at et inkassofirma ikke må rette henvendelse til en skyldner på steder, hvor der ikke er almindelig adgang, f.eks. skyldnerens bopæl, medmindre inkassofirmaet og skyldneren har aftalt et personligt møde, eller skyldneren forinden har modtaget et skriftlig varsel fra inkassofirmaet. Hvis inkassofirmaet ikke traf skyldneren på det varselde sted og tidspunkt, behøver inkassofirmaet i udgangspunktet ikke at varsle evt. kommende besøg.

Politiets Administrative Center (PAC) behandler klager over autoriserede inkassofirmaers udøvelse af inkassovirksomhed (god inkassoskik) i 1. instans. Rigspolitiet er klageinstans for PACs afgørelser.

PAC og/eller Rigspolitiet kan træffe afgørelse om at udtale kritik af et inkassofirma, hvis inkassofirmaet har handlet i strid med god inkassoskik. Hvis PAC og/eller Rigspolitiet finder grundlag for at udtale kritik af et inkassofirma, kan det få konsekvenser for inkassofirmaets autorisation til at udøve inkassovirksomhed.

Tilsidesættelse af reglerne i inkassolovens § 12 om personlig henvendelse kan herudover straffes med bøde eller fængsel indtil fire måneder.”

Justitsministeriet kan herudover oplyse, at private inkassofirmaer skal overholde straffeloven ved udøvelsen af inkassovirksomhed. For så vidt angår tilfælde, hvor debitorer opsøges på deres private bopæl, kan bl.a. straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1 og 3, om husfredskrænkelser fremhæves.

Efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 1, straffes den, der skaffer sig adgang til fremmed hus eller andet ikke frit tilgængeligt sted med bøde eller fængsel i indtil 6 måneder. Det følger af bemærkningerne til bestemmelsen, at ”fremmed hus” bl.a. omfatter private boliger, og at det i mangel af særlig berettigelse som udgangspunkt vil være uberettiget at gå ind i et privat hus, lejlighed mv., også selv om døren står åben eller er ulåst, jf. Folketingstidende 2018-2019, A, L 20, s. 52. En særlig berettigelse kan bl.a. følge af civilretlige regler, f.eks. reglerne om udkørende fagedforretning i retsplejelovens § 498, og af strafferetsplejens regler om ransagning, jf. Kommenteret straffelov, v. Gorm Toftegaard Nielsen et al., 11. udg., s. 513-514.

Efter straffelovens § 264, stk. 1, nr. 3, straffes den, der undlader at forlade fremmed område efter at være opfordret dertil med bøde eller fængsel indtil 6 måneder. Af bemærkningerne til § 264, stk. 1, nr. 3, fremgår det, at det er strafbart uberettiget at forblive på et sted, som man er blevet opfordret

til at forlade af den, som har rådighed over det pågældende sted, jf. Folke-
tingstidende 2018-2019, A, L 20, s. 52.”

Med venlig hilsen

Simon Kollerup